

OLAYLAR ve GÖRÜMLER

NURCULUK
NEDİR?

Doç. Dr. İbrahim ÇUBUKÇU

İlahiyat Fakültesi İslâm Felsefesi Kürsüsü

Nurculuk Saidi Nursî tarafından kurulmuş olan dinî bir akımdır. Cumhuriyet'in ilânından sonra devrim hareketlerini doğrulamayan Saidi Nursî pek çok eserler yazmış ve bunları Risale-i Nur Külliyyatı adı altında yayınlamıştır. Dinî boşluk yüzünden bir çok kimseleri kolayca kandıran Saidi Nursî, teşkilâtını sınıca genişletmiştir. Kendisi Cumhuriyet'in kuruluşundan önce siyaset ve din ile uğraşır. İrkçilik yaptığı da bir gerçektir. Fakat Cumhuriyet Türkiye'sinde din ile siyasetin ağıktan açığa başbaşa gidemeyeceğini anladı. İrkçiliği bırakmış görünürdü. Kendisini tamamen dinî sorunlarla uğraşıyor gösterdi. Fakat ortamı uygun bulunca bazan siyaset adamlarına mektup yazmaktan da geri durmadı. Türkiye'de seçim mücadeleleri başlayınca Saidi Nursî'nin taraftarı olan Nurculardan daha çok söz edilmeğe başlandı.

Nur talebeleri

Nurcular gerçekte idareciler ve öğrenciler olmak üzere iki kısımdır. Fakat hepsine birden «Nur Talebeleri» adı verilmiştir. İdareciler için menfaat, siyaset ve şöret tarafındadır. Bunlar birikişiler tarafından Saidi Nursî'nin eserlerine dair yapılan tenkidleri dikkate alırlar. Hemen bu tenkid edilen hususları kitaplardan çıkarırlar. Yahut ifadeleri kapalı surette değiştirirler. Halbuki aşağıda açıklayacağımız gibi bir yandan da Risale-i Nur'un değiştirilemeyeceği iddia edilir. Öğrenciler ise büyük çoğunlukla işin içyüzünü bilmeden Nurcu olmuşlardır. Nurculuğu gerçek Kur'an yolu sanmışlardır. Bunların çoğu temiz kalbidirler. Öğrenciler, idarecilerden çekinirler. Çünkü Nur Risalelerini okumak için yapılan âyinlerde Nurcu'ların gidişi ve durumları hakkında da konuşmalar olur. Bunlara göre Nur Risalelerini okuyan büyük sevaba girer. Hattâ Nur Risalelerini bir yıl süresince anlamadan okuyanın bile «Hakikatli bir âlim» olacağına inanırlar. Âyinlerde çok çok namaz da kılarlar. Namazdan sonra Saidi Nursî'ye ve Nurcu'lara dua ederler. Dinî yasakları son derece titizlikle terketmeye çalışırlar. Kendileri gibi düşünmeyenlerden hoşlanmazlar.

Risale-i Nur öğrencileri Nurculuğun İslâmî-yetten ayrıldığına farkında bile değillerdir. Gerçekte Nurculuk İslâmîyetten bir çok hususlarda ayrılmıştır. Bunların bazılarında söz edelim:

RİSALE-İ NUR'UN KUTSALLIĞI: Saidi Nursî çeşitli eserlerinde Risale-i Nur'u kendi arzusu ile yazmadığını, kendisine yazdırıldığını, yazdığı ifadeleri insan olarak hiç kimsenin değiştiremeyeceğini beyan etmiştir. Hattâ Risale-i Nur'un ilâhî olduğunu aşlamak istemiştir. Bir Nurculuk beyannamesinde ise Nur Risalelerinin semavî olduğu iddia edilmiştir.

Halbuki semavî eser olarak Kur'an son kitaptır. Değişmemek vasfı ona aittir. İlham mahsulü olan şeyler değişebilir. Fakat vahiy değişmez. Risale-i Nur'un değişmeyeceği iddiası onu vahip gibi göstermek demektir. Böyle bir davranış ise İslâmîyetten ayrılmadır.

TEFSİR: Risale-i Nur'un, Kur'anın gerçek tefsiri olduğu da ileri sürülmüştür. Hattâ daha ileri gidilerek Kur'an'da 15-20 âyetin Nurculuğu haber verdiği söylenmiştir.

Gerçekte keyfi olarak tefsir yapmak çok güçtür. Nitekim Hz. Muhammed «Kim Kur'anı keyfi olarak tefsir ederse kâfir olur» diye buyurmuştur. Tefsirin ilmi ve metodu vardır. İçinde Saidi Nursî'nin ve Nurculuğun bulunduğu iddia edilen bir tefsir keyfidir.

EVLENME: Saidi Nursî Nurcuların zorunluluk olmadıkça evlenmemelerini, eğer evlenmek gerekirse bir Nurcunun bir Nurcu ile evlenmesini de yazmıştır.

İslâm hukukuna göre ise böyle bir ayırım yapılamaz. Bir Müslüman erkek, herhangi bir Müslüman kadınla evlenebilir. Hattâ bir Hıristiyan yahut Yahudi kadınla bile yuva kurabilir. Saidi Nursî'nin iddiası İslâmîyete aykırıdır ve Müslümanları bölücüdür.

MUCİZE: Risale-i Nur'un, Kur'an'ın mucizesi olduğu da ileri sürülmüştür. Gerçekte ise Kur'an'ın mucizesi belâğat, fesahat ve taklid edilemeyeşindedir. Risale-i Nur'u, Kur'an'ın mucizesi gibi göstermek, Kur'an'ın mucizesini eksik görmek demektir. Kur'an kendi kendine ilâhiliğini ve semaviliğini kabul ettiren K'taptır.

Keramet sahibi mi?

KERAMET: Saidi Nursî keramet sahibi olduğunu da yazmıştır. Kuşlarla ve kedilerle konuştuğunu ima etmiştir. Kendisi hapse girince bereketin azaldığını, gittiği yerlere çok ihtiyaç duyulan yağmurlar yağdığını anlatmıştır.

İlah sahibi velilerin bulunabileceğini biz de kabul ederiz. Fakat velî, kendi kerametini eserlerinde ilân etmemelidir. Aksine gizlemeye çalışmalıdır. Çünkü keramet ilânı, öğrenme ve kibire varır. Kibir ise en büyük günahlardan biridir.

İNZIVA: Saidi Nursî inziva hayatını da benimsemiştir. Halbuki her Müslümanın toplumsal olaylarla da ilgilenmesi gerekir. Çünkü Hz. Muhammed «Yarın ölecekmiş gibi ibadet et, hiç ölmeyecekmiş gibi de dünya işlerine çalış» diye buyurmuştur.

Nurculuğun İslâmîyetten ayrıldığı daha bir çok hususlar vardır. Fakat biz simdilik bu kadarla yetiniyoruz.

Sonuç

Kanaatimizce Nurculuğun gelişmesinde bazı siyaset adamlarının davranışlarının da etkisi olmuştur.

Nurculuğu önlemek için polis takibi bir çare olamaz. Yapılacak şey sistemli ve kontrollü din eğitimini geliştirmektir. Köylere öğretmen kadar kültürlü imamlar yollamak gereklidir. Yetkili kimselerin yazacağı dinî eserler ucuz fiatla veya bedava halkımıza dağıtılmalıdır. O zaman ilme ve ilerlemeye çok önem veren dinimizin değeri daha iyi anlaşılacak ve hurafelerin yayılması önlenecektir.

